

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontfemen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

MAFFE TYPKES

komedie in 2 bedrijven

door

Peter de Kemel

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2016
Nr. 2224

PERSONAGES

Johnny

Martine

DECOR

Het decor stelt een eenvoudige kamer voor, zeer sober gemeubileerd.

Tegen de linkerwand staat vooraan een koelkast, een gasfornuis, dan een venster raam en achteraan de badkamerdeur.

Tegen de rechterwand staat een lange, lage kast met daarop een aantal heiligenbeelden.

Links in de achterwand is de toegangsdeur tot de kamer en even voorbij het midden rechts staat een tweepersoonsbed met nachttafel.

In de linkerhelft van de kamer staat een tafel met daaraan twee stoelen.

E E R S T E B E D R I J F

(Johnny is aan het telefoneren naar zijn mémé.)

JOHNNY : De kippebillekes niet te lang laten braden, want anders wordt het vlees te droog. Abrikooskes van de witte produkten, want dat zijn de beste. Ja ja, ik weet het wel, mémé. De patatjes niet te dik schillen, want anders gaat het beste van de patatjes verloren. En de afwas liefst doen direct achter het eten.... 'k Weet dat ge van mij een deftige jongen wilt maken, mémé. Als ge gaat studeren voor priester, dan kan het niet anders of ge zijt deftig.... Wablief, mémé?... Ge moet inhaken of uw kippebillekes... Ah ja, mémé, het ware misschien best dat ge uw kippebillekes niet te lang laat braden, want anders zou het kunnen dat het vlees te droog wordt en... Hallo? Mémé? *(hoorn neer)* Enfin. *(hij neemt zijn plumeau en begint de heiligenbeelden af te stoffen. Hij stoft de H. Antonius af, speelt)* Ah, dag kleine Antonius. *(stoft nu de H. Clara af - heel plechtig)* Dag Clara. *(stoft nu de H. Theresia af - speelt)* Ons Theresia. *(stoft nu de H. Bernadette af - heel ondeugend)* En ons Bernadette. *(draait speelt even rond en stoft nu speelt opnieuw de H. Bernadette af.)* Koe die koe die koe die. Op u ligt er altijd meest stof, hé Bernadette. *(dirigeert met plumeau de heiligen)* Ja. Hallelujah a a, Hallelujah a a, Hallelujah. Allemaal samen. Hallelujah a a, Hallelujah a a, Hallelujah. *(de bel van de ingangsdeur gaat, hij schenkt er geen aandacht aan en gaat gewoon verder met zingen)* Vals, Antonius. Hallelujah a a, Halle... *(realiseert zich nu dat er gebeld werd)* Studeer ondertussen de tweede strofe in. *(hij gaat naar telefoon en neemt hoorn op)* Hallo, mémé? Waren de kippebillekes al aangebrand of... Hallo? *(De bel van de ingangsdeur gaat opnieuw. Tot heiligenbeelden terwijl hij naar de ingangsdeur gaat)* Hallelujah a a, Hallelujah a a. *(opent nu de deur en zingt dan zijn laatste)* Hallelujah. *(tot heiligen)* Pauze. *(voor hem in de deuropening staat Martine, twintig, zeer extravagant gekleed, met rugzak op haar rug)*

MARTINE : Hallelujah!

JOHNNY : *(kijkt heel verwonderd naar Martine)*

MARTINE : *(steekt haar hand op)* Hoi!

(Johnny kijkt nog even verwonderd naar haar, gaat dan naar de kast zijn bril halen, terug naar deur, zet zijn bril op en kijkt naar Martine)

MARTINE : *(steekt opnieuw haar hand op)* Hoi!

JOHNNY : *(kijkt maar reageert niet)*

MARTINE : *(heel sterk - steekt haar middelvinger omhoog)* Shit!!!

JOHNNY : *(verontwaardigd)* Oh!

MARTINE : Allé, we krijgen toch al klank.

JOHNNY : Wie zijn jij?

MARTINE : En wie zijn jij?

JOHNNY : Ik was eerst.

MARTINE : Martine Vindevogel.

JOHNNY : *(hij houdt zijn hand voor zijn mond en probeert niet te lachen)*

MARTINE : Problemen mee?

JOHNNY : *(nu terug ernstig)* Nee nee. Ik dacht alleen dat Rare Vogel ook mogelijk zou geweest zijn.

MARTINE : Hei! Kalm hé! En jij?

JOHNNY : Johnny... Van Zwijnsvoorde.

MARTINE : Johnny Van... *(begint enorm te lachen en houdt plots op)* Ja, meer moet dat niet zijn hé. Niet veranderen, zeker houden. Kan ik binnenkomen? *(Terwijl ze dat zegt komt ze binnen en gaat zitten in zetel)*

JOHNNY : *(kijkt haar na en wanneer ze zit)* Ja ja, kom maar binnen. *(doet deur dicht en bij haar aan zetel)* Kent jij mij ergens van?

MARTINE : Kent jij mij?

JOHNNY : Ik vrees van niet.

MARTINE : Dan vrees ik dat ik u ook niet zal kennen.

JOHNNY : Waarom zijn jij dan hier?

MARTINE : Tja.... Noem het misschien toeval.

JOHNNY : Toeval?

MARTINE : Ja, voor hetzelfde geld zat ik nu bij uw buur, maar die bleek niet thuis te zijn.

JOHNNY : Waarom moest jij dan hiernaast zijn?

MARTINE : Voor hetzelfde als hier.

JOHNNY : En dat is?

MARTINE : Dat ik het niet weet, jonk.

JOHNNY : Ik kan niet meer volgen.

MARTINE : Kan goed zijn. Af en toe heb ik zelfs problemen om mijn eigen te verstaan.

Ik kreeg koud buiten en ik zeg: ik bel efkes om mij wat te warmen.

JOHNNY : Ah zo, ja. Gij... En kunt ge u thuis niet warmen?

MARTINE : Moeilijk.

JOHNNY : Chauffage kapot of zoiets?

MARTINE : Ik woon buiten. Dus chauffage kapot, ja.

JOHNNY : Gij...? *(begrijpt het duidelijk niet)*

MARTINE : Ge kunt weer niet meer volgen zeker? Ik heb genen thuis, jonk. Een straatmadeliefje, kent ge dat?

JOHNNY : *(kijkt haar verbaasd aan)*

MARTINE : Nog nooit tegengekomen zeker?

JOHNNY : *(blijft haar verbaasd aankijken)*

MARTINE : Dan is dat nu gebeurd. Aangenaam. *(steekt haar hand uit)*

JOHNNY : *(begint nu heel snel te ratelen)* Gij zijt dus iemand die door haar ouders in de steek gelaten werd of die van zijn ouders weggegaan is of misschien bij familie ondergebracht, daar niet kunt mee overeenkomen ofwel in een tehuis gestoken of daar weggelopen en...

MARTINE : Hei!!!

JOHNNY : Ja?

MARTINE : Kalm jonk, kalm. Moet ge nog ergens zijn vandenavond misschien dat ge zo opgejaagd begint te doen? Anders, ik heb tijd zun.

JOHNNY : Ja, dat zal wel. Ge kunt beter hier in de warmte blijven zitten dan buiten rond te lopen in de koude.

MARTINE : Toch iemand met gevoelens. Allé, bedankt om mij in huis te pakken hé.

JOHNNY : Ja maar, eigenlijk bedoelde ik...

MARTINE : Sstt! *(met haar vinger op haar mond)* Doet er niet toe. Het voornaamste is dat ik warm zit.

JOHNNY : Gij...

MARTINE : Ja, vraag maar hé. Wat dat ge wilt weten moet ge maar vragen.

JOHNNY : Gij staat dus alleen op de wereld.

MARTINE : Nee nee, we staan met heel veel op de wereld. Alleen is er niemand die naar mij omkijkt. Triestig hé.?

JOHNNY : Als ik het goed voor heb, hebt ge geen ouders meer of zijt ge van uw ouders weg.

MARTINE : Alle twee.

JOHNNY : Hoe?

MARTINE : Ewel, doordat ik weggegaan ben, heb ik geen ouders meer. Straf hé van mij.

JOHNNY : Problemen?

MARTINE : Wel, als het goed gaat blijft ge meestal waar dat ge zijt hé.

JOHNNY : Generatieconflict zeker?

MARTINE : Daar waren we al over. De kinderziekten hadden we al achter de rug.

JOHNNY : Ja dan...?

MARTINE : Als de kinderziekten achter de rug zijn beginnen de grote mensen ziektes hé.

Mijn moeder had een nieuwe vrijer gevonden en daar is het allemaal mee begonnen.

JOHNNY : Een nieuwe vader kan toch ook tof zijn.

MARTINE : In het begin was dat ook tof, totdat hij gladde pollen kreeg.

JOHNNY : Gla... gladde pollen? *(maakt gebaar van stelen met zijn hand)*

MARTINE : Nee, niet zo *(maakt hetzelfde handgebaar van stelen als Johnny)* maar zo *(neemt met haar beide handen haar borsten vast)*.

JOHNNY : Oh! Ge wilt zeggen...

MARTINE : Ja, na een korte tijd was het van kiele kiele. Mijn moeder heeft nooit willen geloven dat hij mij niet kon gerust laten. Maar ik zal het toch zeker wel weten hé.

JOHNNY : Normaal gezien wel hé. Zijt ge zeker dat dat geen vergissing was?

MARTINE : Ik trek wel heel goed op mijn moeder maar maak dat aan één van die heiligen daar wijs dat hij het verschil niet zou gezien hebben.

JOHNNY : En sindsdien...

MARTINE : ...zwerf ik wat rond. Overdag zoals de mussen hier en daar een graantje pikken en 's avonds slapen in een grote kartonnen doos in 't station.

JOHNNY : In een kartonnen...

MARTINE : Ja, van een kleuren-T.V. *(maakt gebaar van drinken)* Hebt gij...?

JOHNNY : Ja ja, van alles. Spa, Vittel, Appolinaris, Perrier.

MARTINE : Hei! Is wel allemaal dun hé. Dat kan ik in dat opvangcentrum ook krijgen.

JOHNNY : Gij gaat naar een...

MARTINE : Ja, ik eet boterhammekes van 't O.C.M.W. 'k Mag er zelfs kiezen: wit of bruin.

JOHNNY : En houdt ge dat daar uit?

MARTINE : Als ge honger hebt valt het overal mee. Maar daar zal ik nu de eerste dagen niet meer naar toe moeten hé.

JOHNNY : Ah nee? Gaat ge op regime misschien?

MARTINE : Ik ben er zeker van dat gij mij gaat sponsoren.

JOHNNY : Ge wilt dus zeggen dat ge bij mij gekomen zijt om te schooien.

MARTINE : Heila! Let een beetje op uw woorden hé. Ik geef u de kans om aan Broederlijk Delen te doen. (*fier*) Wat zegt ge daarvan?

JOHNNY : Broederlijk Delen. Ja, dan hebt ge wel een ideaal slachtoffer weten te vinden.

MARTINE : Ah ja? Gaat ge zoveel delen met mij?

JOHNNY : Ik kan moeilijk anders hé. Ik ga in opleiding voor priester.

MARTINE : Voor... Ik dacht al dat er iets niet juist was met u. Allé, 'k wil zeggen: tof dat ge wilt delen met mij.

JOHNNY : Ja, het staat in de Bijbel. Bemin uw naaste zoals uzelf.

MARTINE : Staat dat daar serieus in? Goed boekske, moet ik zeker ook eens lezen. En gij gaat dus in opleiding voor... Zo'n gasten komt ge ook niet alle dagen meer tegen hé.

JOHNNY : Ik denk dat ge inderdaad aan veel deuren zult mogen bellen vooraleer dat er zo iemand zal opendoen.

MARTINE : Ik vond het al verdacht met zo'n interieur. (*speels, met lachje*) Als ik binnenkwam dacht ik eerst dat dat hier vroeger een kapel geweest was.

JOHNNY : Een kapel?

MARTINE : Met al die heiligenbeelden hier.

JOHNNY : Ik verzamel die. Bernadette is mijn lievelingsheilige.

MARTINE : Allé, dat zijn uw idolen. Ja, mijn idolen spelen op zware gitaren en d'uwe... Enfin. Maar daarmee heb ik nog altijd niks gekregen om te drinken hé.

JOHNNY : Excuseer, maar dat was ik al vergeten.

MARTINE : Jamaar, 'k dacht het wel. 'k Zeg: is zeker en vast geen kwaai wil. Hebt ge nog iets anders in huis dan al die pure alkool die ge daar opgenoemd hebt?

JOHNNY : Wijn en...

MARTINE : Ge moet niet verder zoeken. Wijn. Is picobello.

JOHNNY : Aan wat voor wijn had ge gedacht?

MARTINE : Ja woaw! 'k Mag dan nog kiezen ook. Ge kunt op uw twee oren slapen, als ik in de omtrek ben kom ik zeker binnen. Uih... Bordeaux... of een chateau 'k weet niet van waar.

JOHNNY : Een bordeaux van '68?

MARTINE : Ja. Die moet nu wel al haast drinkbaar zijn.

JOHNNY : (*terwijl hij fles opent*) Hoelang zijt ge thuis al weg?

MARTINE : Een week of twee. (*vinnig*) En ik heb ze nog niet gemist!

JOHNNY : Slaapt gij dan al twee weken in de doos van een televisie?

MARTINE : Nee, d'eerste week was het in een doos van een volautomatische wasmachine. Ik heb ook een paar dagen bij een vriend gelogeed.

JOHNNY : Een kennis?

MARTINE : Nee, ene van mijn soort. Sliep in de doos naast mij. Hij had wel meer geluk dan ik. Na twee dagen kwam een notaris hem zeggen dat hij een huis geërfd had van familie in 't zevende knoopsgat.

JOHNNY : Ge zijt dan meegegaan met hem?

MARTINE : Ja, ik had niets te verliezen hé. Wat liet ik achter? Een kartonnen doos van een volautomatische wasmachine. Maar had ik het geweten, ik was toch in mijn doos gebleven.

JOHNNY : Niet meegevallen?

MARTINE : Van wie denkt ge dat ik anders een blauw oog heb?

JOHNNY : Hij heeft u...

MARTINE : Ja, hij wou mij verkrachten.

JOHNNY : G'hebt geen geluk met de mannen hé. Hij was dus nog erger dan die nieuwe man van uw moeder.

MARTINE : Als ge't maar weet!

JOHNNY : Hij wou u dus...

MARTINE : Ja, nen straffen hé. Daarvoor zal ik hier waarschijnlijk niet bang moeten zijn.

JOHNNY : Nee nee, ik... *(geeft haar wijnglas)*

MARTINE : Gij moogt daar waarschijnlijk zelfs niet eens aan denken. Staat dat ook in die schonen boek van u? Niet samen in de doos kruipen met een mooie juffrouw.

JOHNNY : *(kucht)* Kunnen we misschien over iets anders spreken?

MARTINE : Wordt het te warm voor u? Goed ja, uih... Ja, over heiligen weet ik eerlijk gezegd niet veel zun... Santé. *(drinkt van haar glas, fluit)* Hij mag er zijn, jonk. Drinkt gij niet mee?

JOHNNY : Ik drink nooit.

MARTINE : Ik altijd als er mij iemand wil trakteren. *(giet nog een slok wijn naar binnen)* Geen drank en geen vrouwen. Geheelonthouder dus. Gij gaat lang leven jonk.

JOHNNY : Denkt ge dat dat daar iets mee te maken heeft?

MARTINE : Zeker dat. Ja ik vraag mij natuurlijk af als ge niet drinkt en als ge niet naar de vrouwen kijkt, waarom ge dan lang moet leven?

JOHNNY : Voor het woord Gods...

MARTINE : Ja ja, g'hebt uw les goed van buiten geleerd. We zullen het daar een andere keer over hebben.

JOHNNY : Hoe is het dan afgelopen met u en uw vriend?

MARTINE : Ge zoudt graag weten wat dat hij juist gedaan heeft hé. Niets. We gooiden van alles naar mekaar.

JOHNNY : Jullie gooiden...

MARTINE : Ja, ziet ge hier uw heiligen al door de lucht vliegen? Zelfs de T.V. moest eraan geloven.

JOHNNY : Hij gooide de T.V. naar u.

MARTINE : Nee, die heb ik naar zijne kop gesmeten. Maar hij lokte het altijd zelf uit hé. Normaal ben ik niet opvliegend.

JOHNNY : Liefst niet. Want bij mij moet er nu niet direct iets kapot gesmeten worden.

MARTINE : Ge kunt gerust zijn jonk. Geef mij nog een glazeke van '68 en alles zal zo op zijn plaats blijven staan. Weet ge waarom dat die gast mij wilde verkrachten?

JOHNNY : Wel...

MARTINE : Ge kunt het denken, maar ge durft het niet zeggen zeker. Ik zal het u zeggen. Die gast was gelijk een siroop tegen de valing.

JOHNNY : Hij was als een...

MARTINE : Ja, hij wilde het drie keer daags na het eten.

JOHNNY : Wat wilde...?

MARTINE : Wel, ge weet wel. Dat wat gij waarschijnlijk geen drie keer in heel uw leven gaat doen.

JOHNNY : (*heel pietlutterig*) Ah, ik weet het al.

MARTINE : Allé, ge kent dat toch.

JOHNNY : Is ons nadrukkelijk verboden.

MARTINE : Ja, maar mijn moeder heeft het mij anders ook niet aanbevolen.

JOHNNY : Kunnen we over iets anders...

MARTINE : Ja, 't is delicate materie voor u hé. Zie dat ik u op het slechte pad breng. En we hebben er al zoveel tekort van uw soort.

JOHNNY : (*kijkt verontwaardigd*)

MARTINE : Stout muilke hé ik. Zeg, ik denk almeteens aan iets. Gij zult ook niet op uw gemak zitten in die biechtstoel als er een jong meiske komt biechten zeker?

JOHNNY : Er komen geen jonge meiskes meer om te biechten.

MARTINE : Ja precies, we misdoen niets, waarom moeten we dan gaan biechten?

JOHNNY : Ge misdoet niets. En gans die zaak met die nieuwe vriend van uw mama en die kerel uit die kartonnen doos dan?

MARTINE : Er is niets gebeurd hé. Ze hebben alleen maar geprobeerd. En ten andere, het zijn zij die bij u moeten komen om te biechten, maar ik niet hé. Als die smeerlapkes komen biechten zeg dan maar dat ze geen gratie meer kunnen krijgen.

JOHNNY : Iedereen kan zijn zonden vergeven worden.

MARTINE : Ah ja? Ik dacht dat ge partij zoudt getrokken hebben voor mij.

JOHNNY : Het is Gods wil dat priesters iedereen zonden zouden vergeven. Het is alleen jammer dat we in zo'n onaangename maatschappij leven.

MARTINE : Wo, 'k weet het niet. Ik heb ook al veel plezier gehad in mijn leven. Het zijn nog niet al slechterikken die in 't opvangcentrum komen eten.

JOHNNY : Gij gaat daar dus niet alleen eten.

MARTINE : Nee, voor ene is 't de moeite niet dat die bakker daar brood levert.

JOHNNY : Met over eten te beginnen schiet het mij te binnen. *(loopt naar gasfornuis)* Oh, ze zullen al te droog zijn hé.

MARTINE : Wie?

JOHNNY : Mijn billekes.

MARTINE : Zit ge met droge billekes? Inwrijven met Nivea of zoiets, hé makker.

JOHNNY : Maar nee. Niet mijn billekes maar mijn kippebillekes. Mijn mémé had het mij nog zo nadrukkelijk gezegd: niet te lang laten braden of het vlees wordt te droog en...

MARTINE : Allé, g'hebt nog een mémé ook.

JOHNNY : Wat denkt ge? Dat iedereen in ruzie valt met zijn familie en ze in de steek laat?

MARTINE : Hei! Dat was voor de lol hé. Gij zijt rap gepikeerd toch.

JOHNNY : Ik hou niet van dergelijke lolletjes.

MARTINE : Ik denk dat gij liever een goed vet lolleke hebt waardat er veel over bloot geklapt wordt. *(uitdagend)* Hé?

JOHNNY : Ik... Ik kan daar nu niet op antwoorden, want ik heb het te druk met mijn billekes. *(haalt twee kippebillen uit kookpan en legt ze op bord)*

MARTINE : *(gaat bij hem aan kookfornuis)* En wat staat er op het menu van onze chef kok?

JOHNNY : Kippebillekes met abrikooskes. *(nu heel nadrukkelijk)* van de witte produkten, want dat zijn de beste zegt mijn mémé. *(ze legt ze op bord)*

MARTINE : En waarschijnlijk ook de goedkoopste. Maar enfin.

JOHNNY : Aardappelkes zullen er voor vandaag niet bij zijn, want door al dat babbelen... ben ik vergeten...

MARTINE : Dat is niet OK hé, Johnny. Moest uw mémé dat weten.

JOHNNY : Eet gij...?

MARTINE : Meeëten? Ja, 'k ben hier nu toch hé.

JOHNNY : Zet dat daar al maar op tafel. *(hij geeft haar zijn bord met de twee kippebillen en de abrikozen)* Wat drinkt ge bij uw kippebillekes?

MARTINE : Oh, ik pak nog wel wat van mijnen '68. *(gaat aan tafel zitten)*

JOHNNY : Als ge maar weet dat ge daar dronken kunt van worden.

MARTINE : Als ik zat ben weet ik misschien niet meer in wat voor een onaangename wereld dat ik terecht gekomen ben.

JOHNNY : Ik hou het bij Appolinaris.

MARTINE : Er is anders nog Spa, Vittel of Perrier in huis ook. *(ze neemt kippebil van bord en begint eraan te knagen)*

JOHNNY : *(komt met zijn bord, glas, flesje Appolinaris en twee bestekken aan tafel)*

MARTINE : Hmm. Honger dat ik heb.

JOHNNY : Valt niet eens op.

MARTINE : Zal mij deugd doen. Is een tijdje geleden dat mijn maag dat nog heeft mogen proeven.

JOHNNY : *(gaat aan tafel zitten, met voor hem zijn leeg bord)*

MARTINE : *(kijkt op naar hem)* Zoudt ge ook iets willen?

JOHNNY : Als het niet geeft.

MARTINE : Nee nee, ik kan wel wat missen. *(breekt een stuk van een kippebil)* Hierzie, ook een kippebeentje om aan te knagen. *(legt het op zijn bord, zij eet verder)*

JOHNNY : *(kucht)*

MARTINE : *(kijkt terug op naar Johnny)* Wat...? Ah natuurlijk, een abrikooske voor mijnen beste kameraad. *(neemt 2 abrikozen van haar bord en legt ze op dat van Johnny)* Zeg, smakelijk hé!

JOHNNY : *(vrij gepikeerd)* Kunnen we eerst bidden?

MARTINE : Pardon?

JOHNNY : Bidden tot God als dank voor de drank en de spijzen.

MARTINE : Hebt gij dat allemaal gekregen van...?

JOHNNY : *(duidelijk gechoqueerd, hij begint kruisteken te maken)* In de naam...

MARTINE : Mijn vingers zijn wel al wat vet.

JOHNNY : *(berispend)* In de naam *(ze maken nu beiden kruisteken)* van de Vader, de Zoon en de H. Geest, a...

MARTINE : *(ze is hem voor en zegt heel luid)* Amen. *(kijkt nu omhoog)* Bedankt Heer voor de o zo lekkere kippebillekes met abrikozen van de witte produkten. *(Ze eet verder. Ze eet met haar vingers, hij met mes en vork. Zonder hem aan te kijken)* Goed. Sjiek zelfs. Ik had nooit gedacht dat gij zo goed zoudt kunnen koken.

JOHNNY : *(antwoordt niet)*

MARTINE : *(kijkt nu op naar Johnny)* Goed hé, die...

JOHNNY : *(fluistert nu tot haar)* Ik babbel niet terwijl ik eet.

MARTINE : Ah vandaar...

(Ze knikt en legt haar vinger op haar mond als teken dat ze ook zal zwijgen. Ze wijst nu op kippebillen, dan op abrikozen en steekt dan haar duim in de hoogte als teken dat ze lekker zijn. Ze eten gewoon in stilte verder. Enkele seconden later klopt ze op tafel alsof op een deur geklopt wordt om zijn aandacht te trekken. Johnny kijkt op, ze vraagt hem met gebarentaal of hij nog kip wil, hij wijst het aanbod af. Ze steekt nu een abrikoos in de hoogte, opnieuw wijst hij af. Ze haalt haar schouders op en steekt de abrikoos in haar mond. De telefoon gaat. Johnny staat recht en gaat naar telefoon. Martine klopt terug op tafel om zijn aandacht te trekken, hij kijkt om)

MARTINE : Dat zal niet gaan zeker nu.

JOHNNY : En waarom niet?

MARTINE : Ge babbelt toch niet terwijl dat ge aan 't eten zijt.

JOHNNY : *(neemt de hoorn op)* Hallo, Van Zwijnsvoorde... Ah, dag meneer de deken. Zalige hoogdag, meneer de deken... Jazeker, meneer de deken, op mij kunt ge rekenen. Morgen om 10 uur zegt u. Ik zal er zijn, meneer de deken... Ja, ook nog een genoeglijke avond, meneer de deken. *(hoorn neer, kijkt nu naar Martine)* 't Was meneer de deken. Geluk dat hij telefoneert in plaats van langs te komen. Anders had hij u hier...

MARTINE : Verdacht, Johnny. Very dangerous. *(speelt nu zeer plechtig de deken)* Ik zou graag hebben mijn zoon, dat ge als boetedoening drie maal heen en terug te voet naar Scherpenheuvel gaat. *(barst nu uit in lachen)*

JOHNNY : Als ge maar weet dat ik er niet kan mee lachen.

MARTINE : Ja, ik zou er ook niet kunnen mee lachen moest ik drie keer heen en terug naar... *(lacht terug, ziet dat hij er echt niet kan om lachen en houdt op)* Maar tussen haakskes, het heeft mij gesmaakt. Dat moet niet meer zijn. Moet gij niet meer...? *(wijst op bord)*

JOHNNY : Dat volstaat.

MARTINE : Is 't vasten misschien, dat ge zo weinig eet?

JOHNNY : Ik leef sober.

MARTINE : Dat ook al. Niet drinken, geen vrouwen en nu nog met het water in uwe mond naar iets zitten kijken maar er niet durven aankomen. Ja santé. Ge moogt al uw principiekes hebben hoor kameraad. Geef mij maar een goeie '68. *(drinkt nog een ferme slok wijn)*

JOHNNY : Ik leef tenminste zoals het een goeie katholiek past.

MARTINE : Ja saluut. Gij met al uw principkes. Goed zijn voor elkaar, niet liegen, profijtig zijn, allemaal kouwe kak ja.

JOHNNY : Ik zou toch graag hebben dat ge wat op uw woorden let.

MARTINE : Profijtig zijn?

JOHNNY : Nee.

MARTINE : Wat dan?

JOHNNY : Kouwe kak.

MARTINE : Och gottekes toch. Ons manneke is zijn kluts kwijt omdat ik over kouwe kak spreek.

JOHNNY : Deftige manieren misstaan niemand.

MARTINE : Voor mij kan alles en iedereen de pot op... Voor de kak. *(begint enorm te lachen)*

JOHNNY : *(is duidelijk gepikeerd)*

MARTINE : Ja excuseer hé zeg! Ik ben een vrije madam hé! Ik doe wat ik wil. Ik ga waar ik wil en ik vraag niemand iets.

JOHNNY : Dat was zeker uw zuster die mij komen vragen is om aan Broederlijk Delen te doen?

MARTINE : Steekt het weer zo nauw, ja?

JOHNNY : Het is maar dat ik dat niet gewoon ben. Binnenkort krijg ik migraine van u.

MARTINE : Dat is maar 't begin. De maagzweren volgen. *(ze neemt pakje sigaretten, ze neemt er twee uit, steekt één ervan in haar zak)*

JOHNNY : Ja, ge moet u niet generen. Pakt gerust eentje mee voor straks.

MARTINE : Sorry hé. *(legt pakje terug, ze steekt sigaret op, Johnny zegt niks. Na een tijdje kijkt ze zijn richting uit, hij draait zijn hoofd weg. Na nog een korte tijd van stilte)* Ssst! *(Na een derde tijd van stilte)* Moet ge ook een sigaretje hebben? Anders, ge moogt zun.

JOHNNY : Die vriend van u, heeft hij telefoon?

MARTINE : Telefoon! Ik denk dat hij al content is als ze zijn elektriek en zijn gas niet afsnijden. Waarom? Gaat ge hem bellen om te vragen ofdat hij de overschot komt opeten misschien?

JOHNNY : Ik denk dat het beter is dat ge nu teruggaat naar die vriend van u.

MARTINE : Zoudt ge mij graag zien rondlopen met twee blauwe ogen misschien? En daarbij, die kerel is mijn vriend niet meer. Ik zal u een zeggen wat ik van dat kerelke denk. Het is een dik...

JOHNNY : Bespaar u de moeite. Ik weet het al. 't Begint met smeer en 't eindigt met lap.

MARTINE : Tenandere, ik kan daar niets meer gaan doen, want alles is al kapot gesmeten.

En ik ga verdomme niet terug!

JOHNNY : Ik zou graag hebben dat ge niet vloekt.

MARTINE : Kunnen uw heiligen er niet tegen misschien?

JOHNNY : Ik kan er niet tegen.

MARTINE : 't Schijnt dat g'er aan went. Binnenkort zal het u niet eens meer opvallen. En nu moet ik naar de w.c.. Is 't hier? *(hij reageert niet)* Ja dus! *(ze gaat af deur badkamer)*

JOHNNY : Oh! *(gaat bij zijn heilige Antonius)* Antonius, stel u voor dat ge daar mama van zijt. Ge krijgt zeker en vast grijs haar hé. Geeft toe, ze is onhandelbaar. Schaamteloos. Ge zegt maar als ik geen gelijk heb hé, maar ze heeft geen manieren. Ik begrijp niet dat Onze Lieve Heer zoiets toelaat. Geeft toe dat Hij dringend moet ingrijpen. Wablief? Ja ja, ik ben ook van dat gedacht, zo'n mensen moeten bekeerd worden. *(telefoon gaat)* Als ge mij eventjes wilt excuseren, Antonius. *(neemt hoorn op)* Allo Van Zwijnsvoorde... Ah, mémé... Uw afwas is gedaan en ge belde om te weten... Nee mémé, ik ben nog niet in de gelegenheid geweest om mijn kookpannetjes... Waarom? Ja, ik was in een ernstig gesprek met Antonius... Waarover? Wel over... ja... ja... over Broederlijk Delen. Antonius is van mijn gedacht dat ze die passage over Broederlijk Delen beter kunnen schrappen uit de Bijbel.

MARTINE : *(steekt haar hoofd om de hoek van de deur)* Koekoek.

JOHNNY : *(gaat gewoon verder)* Ja, ik ben natuurlijk een goeie katholiek, mémé. Maar met passages over Broederlijk Delen zoudt ge gaan twijfelen. De man die dat geschreven heeft wist waarschijnlijk toen nog niet wat ze een mens daar kunnen mee aandoen.

MARTINE : *(kucht nu)*

JOHNNY : *(kijkt nu om naar Martine)* Ik moet nu inhaken, mémé. Ik bel u later op de avond terug. Mémé. *(hoorn neer)* Mijn mémé aan de telefoon.

MARTINE : Hebt ge haar de groeten gedaan van mij?

JOHNNY : Gij hebt ze niet alle vijf meer zeker?

MARTINE : Toch wel, maar af en toe werken ze in ploeg. Uih... Ik zit met een probleem. Het sas doet het niet meer.

JOHNNY : Daar kunt gij niks aan doen.

MARTINE : Allé, 't is nog aardig dat dat ook mijn schuld niet is.

JOHNNY : Te weinig watertoevoer. Gaat vanzelf over.

MARTINE : Gij zijt wel een ijdel kerelke hé.

JOHNNY : Hoe komt ge daar nu weer bij?

MARTINE : Al die spiegels in uwe w.c. Is toch puur om uw eigen te zien zitten.

JOHNNY : *(is duidelijk terug gepikeerd)*

MARTINE : Enfin, 't is uwe w.c. en 't is naar uw eigen dat ge kijkt hé. Wat vroeg mémé?

JOHNNY : Niks speciaals. Ze belt iedere dag minstens vier keer.

MARTINE : Wat is uw mémé eigenlijk? Telefoniste?

JOHNNY : Ik heb, terwijl ge naar het toilet waart, een aantal beslissingen genomen.

MARTINE : Ah ja? 'k Ben benieuwd.

JOHNNY : Wel, het wordt met het uur later en...

MARTINE : Het wordt tijd dat we gaan slapen.

JOHNNY : Pardon?

MARTINE : Slapen. Of doet ge dat ook niet misschien?

JOHNNY : Wij slapen... Maar alleen.

MARTINE : Enfin, dat kunt ge toch niet menen. Wilt ge nu echt zeggen dat ge mij de straat opjaagt?

JOHNNY : Ja, ik kan niet anders, hé. In mijn positie. En dan nog in het bijzijn van heiligen.

MARTINE : En mijn positie? Daar al eens aan gedacht? Midden in de nacht op straat gezet worden. Helemaal alleen, terwijl dat er al dat gespuis rondloopt. Stel dat ik verkracht word en ik weet van niets. Ja, dan zal ik gewoon moeten zeggen dat ik hier laatst geweest ben hé.

JOHNNY : Uih... Hier laatst... Ja, misschien kunt ge hier toch wel blijven.

MARTINE : 'k Had het wel gedacht.

JOHNNY : Ja ja, ge kunt hier beter blijven en morgen voor dat het licht wordt vertrekken. Ik mag u niet laten gaan. Ik moet aan mijn positie denken. Een kandidaat priester die een weerloos kind in het donker de straat zou opjagen terwijl dat er letterlijk in de Bijbel staat: bemin uw naaste.

MARTINE : Ge moet nu natuurlijk niet overdrijven ook hé. Beminnen. Gewoon opvangen is ook al goed.

JOHNNY : Ge moet daar echt niets achter zoeken. Wij drukken ons zo uit. Gij kunt hier dus in de zetel blijven om... *(ze zit in een ééNZIT)*

MARTINE : Hier in de zetel... *(misnoegd)*

JOHNNY : *(excuserend)* Ja...

MARTINE : Is wel niet vet hé. Terwijl dat gij op uw gemakske in uw nest ligt laat ge mij hier gewoon recht zitten om te slapen.

JOHNNY : Is toch nog altijd beter dan in die kartonnen doos hé.

MARTINE : Bemin uw naaste noemen ze dat dan... Dik egoïstje zijn noem ik dat.

JOHNNY : Wat kan ik anders doen in mijn positie?

MARTINE : Mij bij u laten slapen, tiens.

JOHNNY : Bij...

MARTINE : Ge kunt gerust zijn, 'k zal mij met mijn rug naar u leggen.

JOHNNY : Maar enfin, versta nu toch eens dat dat niet kan. Stel dat meneer de deken dat aan de weet komt.

MARTINE : Ik weet niet hoedat gij zijt, maar ik kan zwijgen zun.

JOHNNY : Ik weet niet maar... Ik vind dat toch maar...

MARTINE : Weet ge wat dat uw probleem is? Gij zit met een ei op dat ik u zou attakeren.

JOHNNY : Mij attakeren?

MARTINE : Wel ja, ge weet wel. Ah nee, 't is juist, gij zult dat waarschijnlijk niet kennen.
Dat ik u niet zou kunnen gerust laten.

JOHNNY : Luister, ik wil niet moeilijk doen, ik...

MARTINE : Merk ik anders niet veel van, zun.

JOHNNY : We kunnen het proberen... maar als blijkt dat het niet is wat ik ervan verwacht dan...

MARTINE : Dat zal geen probleem zijn hé. Want ge verwacht niets, zodus. Het kan alleen maar positief uitvallen. *(wijst naar bed)* Zullen we dan maar? *(trekt haar schoenen uit)*

JOHNNY : Ik weet alleen niet zo direct wat ik u moet aanbieden om aan te trekken om te slapen.

MARTINE : *(trekt haar vest uit)* Doe geen moeite. Ik slaap wel in mijn blootje. Lekker luchtig.

JOHNNY : Ah gij... *(maakt gebaar van zonder kleren en lekker luchtig)* Dat... dat zal waarschijnlijk niet gaan. Uih... Het tocht hier nogal. Zie dat ge een borstvalling opdoet.

MARTINE : Zou toch fantastisch zijn voor u hé Johnny.

JOHNNY : Dat ge een borstvalling hebt?

MARTINE : Ja, dan moogt gij mijn borstjes inwrijven met Vicks.

JOHNNY : Ge kunt dat beter niet doen.

MARTINE : Waarom, hebt ge geen Vicks in huis misschien?

JOHNNY : Dat heeft niks met Vicks te maken.

MARTINE : *(ondeugend)* 't Zijn die borstjes zeker. Ja, want gij en borstjes. Dat is wat anders hé. Of verwacht ge uw meneer de deken nog misschien? Dat zou proper